

עפ"ג 73917/11/20 - איהאב עמורי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת שירלי רנר

עפ"ג 73917-11-20

המערער
איהאב עמורי
ע"י ב"כ עו"ד כפיר ממון
נגד
מדינת ישראל
המשיבה
באמצעות אגף מע"מ ומס הכנסה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' ס' הנשיא השופט ירון מינטקביץ) מיום
18.10.20 בת"פ 17678-07-19.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של ניכוי תשומות ללא מסמך כדין ומרמה ותחבולה. המערער נדון ל
- 16 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירה על פקודת מס כנסה או חוק מס ערך מוסף מסוג פשע,
3 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירות כאמור מסוג עוון וקנס בסך 25,000 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. המערער הועמד לדין עם נאשמת מס' 2, חברה שעיסוקה בתחום הבניה וההסעות והמערער היה מנהלה
בזמנים הרלוונטיים, בין השנים 2015 ל- 2017. ואלה המעשים: במהלך התקופה שבין החודשים יולי 2015 ליוני 2017
כלל המערער בדו"חות שהגיש בשם החברה 74 חשבוניות כוזבות, אשר נחזו להיות על שם שמונה עוסקים וחברות
שונים, אשר לא בצעו עם החברה כל עסקה. באמצעות חשבוניות אלו, התחמקו הנאשמים מתשלום מס בסכום כולל
של 700,000 ש"ח.

3. הודאת המערער באה במסגרת הסדר דיוני שבין הצדדים, אשר כלל התייחסות לסכום המס שנכלל בחשבוניות
הכוזבות אותן כלל המערער בספרי החברה, ללא הסכמה בעניין העונש.

טענות הצדדים

עמוד 1

4. ב"כ המערער עותר להפחתת העונשים שהוטלו על המערער. לטענתו, משהמערער הודה בעבירות בסך 700,000 ₪, כשבפועל כתב האישום ייחס לו ניכוי של 74 חשבוניות מס שסכום המס בהן הוא כמעט 900,000 ₪, ומשהמשיבה הודיעה כי היא מסתפקת בכך, היה על בית משפט קמא להורות לה להגיש כתב אישום מתוקן, בו היה נמחק חלק לא מבוטל מהחשבוניות שיוחסו למערער, מופחתת כמות העבירות בהן הורשע ומצומצם משך העבירות. ברם, כתב האישום לא השתנה ובית משפט קמא לא זיכה את המערער מהעבירות מהן חזרה המשיבה. לפיכך, גזר הדין שניתן, המתבסס על כך שהמערער ניכה 74 חשבוניות מס בתקופה שבין חודש יולי 2015 לחודש יוני 2017 - הינו שגוי. בית משפט קמא אמנם התייחס בגזר הדין לסכום של 700,000 ₪, אך לא לתיקון המתחייב במספר העבירות ומשך ביצוען, ונתונים אלה הובילו אותו לקבוע מתחם ענישה מחמיר עם המערער. לעמדת הסנגור, מתחם העונש ההולם בנסיבות דנן הוא בין 4 ל - 12 חודשים ולא בין 12 ל - 24 חודשים כפי שנקבע. עוד נטען, כי גם העונש שנגזר בתוך המתחם חורג לחומרה ממדיניות הענישה המקובלת ומתעלם מנסיבות לקולה, ובכללן - השיהוי שבהגשת כתב האישום. המערער הודה כבר בחקירתו בשנת 2017, אך כתב האישום הוגש רק בחודש יולי 2019, ללא הצדקה. כמו כן, יש להתחשב בכך שהמערער הודה במיוחדס לו, לקח אחריות על מעשיו ותרם לחיסכון בזמן שיפוטי. עוד נטען, כי בית משפט קמא החמיר מאוד בעברו הפלילי של המערער ונתפס לכלל טעות, כאילו המערער נדון למספר מאסרים, שעה שהמערער נדון למאסר אחד ויחיד בשנת 2000, למשך 10 חודשים בלבד, כשהיה בחור צעיר כבן 23 שנים. יתר הרשעותיו הסתיימו במאסר על תנאי או בעבודות שירות. נטען, כי מדובר בעבר פלילי ישן, וכי מעת ביצוע העבירות, במשך יותר משש שנים, לא שב המערער לבצע עבירות נוספות. עוד נטען, כי יש להתחשב לקולה בנסיבות האישיות של המערער. המערער כיום הינו כבן 44, נשוי ואב לחמישה ילדים, הוא סועד את אימו החולה, לאחרונה עבר תאונת עבודה קשה, נפגע בידו ונותר עם מגבלות תנועה משמעותיות, באופן שהשפיע על פרנסת משפחתו. כמו כן, הוא סועד את אשתו וילדיו שכולם סובלים מבעיות עור וראייה. מצבו הכלכלי הינו קשה והוא מצוי בחובות, ומטעם זה לא עלה בידו להסיר את המחדל. בנוסף, הוגשה הטבלה המרוכזת של 74 חשבוניות המגיעות כדי 897,757 ₪ כאשר, כאמור, לא הוגשה טבלה מתוקנת המעמידה את הסכום על 700,000 ₪. כן נטען, כי קיימת טעות בקביעת המתחם, במיוחד נוכח המקרים שאליהם הפנה המערער וכן טעות בקביעת מיקומו של המערער לאור הנסיבות, בין היתר נוכח הודאתו ונוכח כך שכאמור נגזר עליו רק עונש מאסר אחד בעבר ולא עונשי מאסר כפי שצוין בגזר הדין. אין התייחסות בגזר הדין למצבו הרפואי ולמצבו המשפחתי. מדובר, אם כן, בשורה של טענות שגרמו לעונש החמור שהוטל על המערער.

ב"כ המשיבה טענה מנגד כי התיקון בכתב האישום לא נבע משיקולים ראייתיים, אלא מהקלה עקב הסדר טיעון ורצון לבוא לקראת המערער. המערער הודה בעובדות כתב האישום המקורי ובסכום גלובלי ואין פגם בכך שלא הוגש כתב אישום מתוקן. החומרה במעשי המערער היא בסכום ובחומרת העבירה ולא במספר החשבוניות. אין מדובר בפגם, ובכל מקרה מדובר בעניין מינורי. בית משפט קמא הביא בחשבון את נסיבותיו של המערער. לא מדובר בשיהוי בכל הנוגע להגשת כתב האישום, ולמרות פרק הזמן שהוענק לו, לא שילם המערער דבר להסרת המחדל. למערער עבר פלילי משמעותי וגזר הדין מתיישב עם מקרים אחרים אליהם הפנתה המשיבה. העונש שהוטל על המערער הוא באמצע המתחם המקובל. מדובר בעונש סביר, אין טעות ועל כן אין מקום לקבל הערעור.

דין

דין הערעור להידחות.

5. טענתו של הסנגור בערעור, שלפיה היה על בית משפט קמא להורות למאשימה על תיקון כתב האישום לאחר הודאתו של המערער ולגזור את דינו בהתאם, כך שיופחתו מספר החשבוניות ותקטן משך התקופה הרלבנטית לכתב האישום, וכתוצאה מכך להביא להקלה בעונשו - דינה להידחות: הודאתו של המערער ניתנה בדיון מיום 27.1.20, כדלקמן: **"הנאשם מודה בכך שהשתמש בחשבוניות פיקטיביות בסכום כולל של 700,000 ₪ כפי שפורט בכתב האישום. הנאשם מודה בעובדות האישום למעט הסכום הכולל"**. הנה כי כן, עולה בבירור כי המערער הודה במפורש בעובדות כתב האישום, למעט גובה הסכום. עיקר המחלוקת לא עמדה על מספר החשבוניות אלא על סכום המס הנובע מהן. יתרה מכך, גם בשלב הטיעונים לעונש לא בא זכרה של הטענה שהעלה הסנגור בשלב הערעור, ובכל מקרה, גזר דינו מבוסס על עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה המערער, ומשכך, הטענה נדחית.

6. לענין הערעור על חומרת העונש, כלל הוא, כי ערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדינית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו למקרים חריגים בלבד, בהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הואיל ולא נפלה כל טעות מהותית בגזר הדין.

7. המערער, יליד 1977, נשוי ואב לילדים. לזכותו עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, והחרטה שהביע על מעשיו. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע לאורך תקופה של כשנתיים, תוך שימוש בעשרות רבות של חשבוניות כוזבות, גם אם מספרן אמור להיות קטן יותר כטענת הסנגור, שהובילו לכך שהתחמק מתשלום מס ערך מוסף בסכום כולל משמעותי של 700,000 ₪. המערער לא הסיר את המחל, והנזק שנגרם לקופה הציבורית לא הוטב. בית משפט קמא עמד על הערכים המוגנים שנפגעו, על מידת הפגיעה בהם, ועל כך שהעבירה של הימנעות מתשלום מיסים שקולה לשליחת יד לקופת הציבור. מדובר בעבירות אשר הפיתוי לבצען גדול וסיכויי תפיסת העבריין נמוכים, ולפיכך, יש להטיל עונשים שירתיעו נאשמים מביצוע עבירות דומות, ולתת ביטוי לקלון שבעבירות מיסים ולכך שאין הבדל בין מי שמתחמק מתשלום מס אמת ובין מי ששולח יד לרכוש חברו. כמו כן, לחובת המערער נזקף גם עברו הפלילי, הכולל עבירות ממין הענין, בגינן, נדון, בין היתר, לעונש מאסר בפועל, מאסר מותנה שלא היה בו כדי להרתיעו מלשוב לבצע עבירות. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 1/6/21, עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, ו' אייר תשפ"א, 18 אפריל 2021, במעמד ב"כ המערער, המערער בעצמו וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד